

พระราชบัญญัติ

พืชกระท่อม

พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 27 มกราคม พุทธศักราช 2486

เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๗

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า เพื่อคุ้มครองสุขภาพ
ของประชาชน สมควรควบคุมพืชกระท่อม อันเป็นสสิ่งให้โทษ
แก่ผู้เสพ

จึงมีพระบรมราชโองการ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
พืชกระท่อม พุทธศักราช ๒๔๘๖”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดหกเดือน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พืชกระท่อม” หมายความว่า ความรวมถึงถึงทุกส่วนของพืช
กระท่อม ซึ่งเรียกตามพฤกษศาสตร์ว่า มิตรายิน สเปซิโอซา
ไม่ว่าจะมีสิ่งอื่นผสมอยู่ด้วยเป็นรูปหรือของปรุงใด ๆ

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรั้งมนตรี
เจ้าหน้าที่ได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าไปในราชอาณาจักร หรือส่ง
ออกนอกราชอาณาจักรซึ่งพืชกระท่อม เว้นแต่จะได้รับใบ
อนุญาตจากเจ้าพนักงาน

ตอนที่ 7 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 2 กุมภาพันธ์ 2486

มาตรา 5 ห้ามมิให้ผู้ใดเสพ ปുക มี ชื่อ ขาย ให้ หรือ แลกเปลี่ยนพืชกระท่อม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงาน เพื่อประโยชน์ในการประกอบโรคศิลป์ หรือ วิทยาศาสตร์

มาตรา 6 ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 4 หรือมาตรา 5 มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานและออกกกดกะขวง เพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

กกดกะขวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

รับสนองพระบรมราชโองการ

พลโท ม. พรหมโยธี

รัฐมนตรี